GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 1350/2026, de 23 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 820/2026

Administració reclamada: Ajuntament de Pira

Informació reclamada: Accés a llicències d'obres de dues finques.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública i, per tant, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit.

Pel que fa al límit relatiu als drets de propietat intel·lectual (article 21.1.g de la LTAIPBG), cal distingir entre els drets morals de l'autor, que són inalienables, i els drets d'explotació, que poden ser objecte de cessió. En conseqüència, tot i que l'autor d'un projecte tècnic conserva els seus drets morals, els drets d'explotació poden correspondre a tercers. Tanmateix, la propietat intel·lectual no constitueix, amb caràcter general, un límit al dret d'accés a la informació pública, sinó a la posterior utilització o explotació de la informació obtinguda. Pel que fa al límit relatiu a la protecció de la intimitat i altres drets privats legítims (article 21.1.f de la LTAIPBG), no s'aprecia, en principi, cap afectació rellevant, atès que la informació sol·licitada es refereix a usos agrícoles i industrials. Quant a la protecció de dades personals, la mateixa persona reclamant accepta l'anonimització de les dades que hi puguin constar, de manera que aquest dret pot conciliar-se amb el dret d'accés mitjançant l'aplicació de les mesures adequades de dissociació. Per tot això, i d'acord amb el principi d'accés parcial previst a l'article 25.1 de la LTAIPBG, es considera procedent estimar la sol·licitud d'accés, amb l'anonimització prèvia de les dades personals no pertinents i, si escau, la realització del tràmit de trasllat previst a l'article 31 de la mateixa llei. Així mateix, en cas que sigui necessari transformar la documentació a un format diferent de l'original, l'accés podrà quedar subjecte a la contraprestació econòmica corresponent, llevat que la consulta es faci in situ o la informació ja estigui disponible en format electrònic.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones representants. Llicències. Obres majors. TAAD. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració. Límits. Drets de propietat intel·lectual. Drets privats legítims. Intimitat. Dades personals. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 19 d'abril de 2026 entra a la GAIP la Reclamació 820/2026, presentada per una persona física en qualitat de representant contra l'Ajuntament de Pira, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.

2. El 12 de febrer de 2026 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a al informació pública (SAIP) en què demanava, entre altres qüestions, tenir accés per mitjans telemàtics a "tots els

expedients íntegres dels que disposi aquest consistori, en relació a les llicències urbanístiques (d'obres) realitzades en les finques amb referències cadastrals [referències cadastrals i adreces] (.../...)".

3. El 14 de març la persona reclamant reitera la petició i adverteix del silencia administratiu.
4. En la Reclamació justifica que necessita accedir a la informació perquè la manca de conservació de les finques provoca danys a les finques del sol·licitant.
5. El 5 de maig de 2026 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Pira i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.

   Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Administració.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han

d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada, -accés a llicències d'obres de dues finques -, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Malgrat que l'article 18.2 LTAIPBG estableix que l'exercici d'aquest dret no està condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma, la persona reclamant manifesta que la manca de conservació de les finques provoca danys a les finques del sol·licitant.

Recordar a l'Ajuntament que d'acord amb l'article 3.1.a) LTAIPBG és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública.

En caràcter general, la Taula d'accés i avaluació documental (TAAD núm. 67, publicada al DOGC 8914) de llicències d'obres majors, disposa un règim d'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler perquè ocasionalment poden contenir dades personals que no són de categories especials ni merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració; també pot contenir dades de matèries limitades o restringides per seguretat pública i per

drets de propietat intel·lectual. Aquesta restricció queda sense efecte un cop han passats 30 anys des de la producció de la documentació. Afegeix la TAAD, que aquesta documentació és de conservació permanent, llevat dels plans de seguretat i salut en el treball.

En aquest cas, la manca de col·laboració no permet conèixer la data de producció d'aquesta documentació i, per tant, correspon a aquesta Comissió la valoració de l'existència d'eventuals límits que puguin concórrer en l'accés a aquesta informació, i sobre els quals, aquesta Comissió ja es va pronunciar en el Dictamen 1/2016[1].

Pel que fa als drets de propietat intel·lectual derivats de l'autoria (article 21.1.g de la LTAIPBG), cal tenir en compte el que disposa el Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, modificat per la Llei 21/2014, de 4 de novembre. Aquesta normativa distingeix entre els drets morals de l'autor, com ara el reconeixement de l'autoria, la divulgació de l'obra o la preservació de la seva integritat, que tenen caràcter inalienable i irrenunciable, i els drets d'explotació, que inclouen, entre d'altres, la reproducció, la distribució i l'aprofitament econòmic de l'obra, i que poden ser objecte de cessió.

Aquesta diferenciació entre drets morals i drets d'explotació comporta sovint l'existència de titularitats diferents. Així, l'autor d'un projecte tècnic és, indiscutiblement, titular dels drets morals sobre l'obra, mentre que els drets d'explotació poden haver estat cedits, totalment o parcialment, a la persona física o jurídica que n'ha encarregat l'elaboració o n'ha adquirit els drets. Per aquest motiu, en la ponderació entre el dret d'accés a la informació pública i els drets de propietat intel·lectual, cal determinar prèviament qui és el titular dels drets d'explotació que eventualment podrien veure's afectats.

L'accés a un document emparat per drets de propietat intel·lectual no afecta, en principi, els drets morals de l'autor. Tanmateix, en funció de les condicions en què es produeixi aquest accés i de l'ús posterior que se'n faci, sí que podria incidir en els drets d'explotació. Ara bé, la propietat intel·lectual no opera pròpiament com un límit al dret d'accés a la informació pública, sinó com un límit a la posterior utilització, reproducció o explotació de la informació obtinguda per la persona sol·licitant

Quant al límit relatiu a la protecció de la intimitat i altres drets privats legítims (article 21.1.f de la LTAIPBG), no sembla, a priori, que pugui resultar afectat en aquest cas. En efecte, atenent la informació que consta a la fitxa cadastral, on s'identifiquen usos de caràcter agrícola i industrial, no s'aprecia que l'accés a aquesta informació pugui comportar una intromissió en l'esfera íntima de les persones afectades ni una afectació rellevant d'altres drets privats legítims.

Finalment, pel que fa a les dades de caràcter personal que puguin constar a l'expedient o als expedients sol·licitats, la mateixa persona reclamant manifesta expressament la seva conformitat amb l'anonimització de les dades d'acord amb la normativa. En aquestes circumstàncies, i sempre que

[1] https://www.gaip.cat/ca/detall/normativa/Dictamen-1-2016

s'adoptin les mesures necessàries per garantir la protecció de les dades personals que siguin excessives per a la finalitat de l'accés, es pot conciliar el dret d'accés a la informació pública amb el dret a la protecció de dades personals.

Dit això, tenint en compte que l'article 25.1 de la LTAIPBG disposa que "si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només ha d'afectar la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de la informació", es considera procedent estimar la sol·licitud d'accés. Això no obstant, amb caràcter previ caldrà anonimitzar aquelles dades personals que resultin excessives o no pertinents en relació amb la finalitat de l'accés sol·licitat i, si escau, donar compliment al tràmit de trasllat previst a l'article 31 de la LTAIPBG.

D'acord amb l'article 37 LTAIPBG, si per a facilitar l'accés la documentació sol·licitada fos necessari la transposició a formats diferents de l'original, aquest accés pot estar subjectes a una contraprestació econòmica d'acord amb les taxes previstes en les Ordenances Fiscals. Si la informació és consultada en el lloc on estan dipositades, o bé ja existeixen en format electrònic, l'accés ha de ser gratuït.

4. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 819/2025.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

I l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de

l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell llicències i comunicacions urbanístiques (codi 0139), sèrie llicències urbanístiques (2436).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de juliol de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 820/2026 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Pira que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Pira a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 820/2026 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.